

ΠΕΡΙ ΙΠΠΑΡΧΟΥ

Ch. τῶν Σγίδα.

Iππαρχος Νικαεως: Φιλοσοφος, γεγονος θηλη τη θεσσαλονικης, ιγυρεψε αειδη τη αρχη της Φαινομηνων, αειδη τη επιλεγοντων επιλεξεων, οι οποιες περιγραφεις αειδη της αποτελεσματικης μηλιασιας τη σταλινης κηπωτων η εις τας απελευθερωτικας.

HIPPARCHI ELOGIUM ESUIDA

Hipparchus Nicænus Philosophus, qui fuit sub Consulibus. Scriptis de Arati Phænomenis. de stellarum inerrantium constitutione; & immota statione. de menstro Lunæ motu secundum latitudinem. & in asterismos.

ΠΕΡΙ ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΣΤΑΤΙΟΥ

ČR Tří můstek

Α' Χιλίων Σταύρων Αλεξανδρείας, ὁ γεγονός πώς η Δοκιμάσια, η Κλεπτοφύντης, η αδικία ισχυρικά ἐν Βιζέλιοις ή, μέρουν ἐξ απο Χερσανάδης, η Επίπονη έγειρε φύγοντας σε αετούς, η επιμολογήσας, η ισχεία σύμμαχην, πολλάν η μεμλωντή θεαματινούς ανθρώπους μηκυνούσαν. Ή διά λόγου τον αὐτόν η πάτησε όμως της ιεροποίησης.

DE ACHILLE STATIO EX EODEM

Achilles Statius, Alexandrinus; qui de Leucippe, & Clitophonte scripsit, & alia amatoria libris octo; tandem factus est Christianus, & Episcopus. Scripsit de sphera, & etymologia, & historiam miscellaneam, quæ multorum, & magnorum, & admirabilium virorum mentionem facit. Ipsius vero oratio in omnibus propositis est amatoria orationibus similis.

Meminit & Achillii Tatij Photius Cod. LXXXVII. ubi non Σάννον vocat, sed Τάνον, quemadmodum & Palatinus codex habebat, unde Clitophonis & Leucippes amores Commelinus edidit. Nam altera ex errore profecta lectio videtur, repetita perperam litterā Σ ex priori nomine Αχιλλέος.

INDEX AUCTORUM
qui in Uranologio continentur.

G eminij Iagoge.	Pag. 1	Interprete Edone Hilderico.
P tolemaeus de Apparentiis inerrantium.	42	Interprete Dionysio Petavio.
P tolemaei inerrantium significaciones.	52	Latine per Nicolaum Leon.
C alendarium veteris Romanum cum ortu occasione stellarum ex Ovidio, Columella, Plinio.	60	
C alendarium Romanum ab Joanne Georgio Herwart editionem.	67	A Dionysio Petavio confit.
A chillis Tarii Iagoge ad Arati Phenomena.	73	Interprete Dionysio Petavio.
Eiusdem Tarii Fragmenta Graeca.	94	
Hipparchi Bithyni ad Arati, & Eudoxi Phenomena libri tres.	102	Interprete Dionysio Petavio.
Achillis Tarii ad Arati Phenomena, qui liber falso Eratostheni tributur.	142	Interprete Dionysio Petavio.
Arati genus, & vita.	148	Interprete Dionysio Petavio.
Theodorus Gaza de mensibus.	153	Interprete Joanne Perrello.
S. Maximii Computus.	170	Interprete Dionysio Petavio.
Ilaaci Argyi Computus.	194	Interprete Dionysio Petavio.
Eiusdem Computus alter.	207	Interprete Dionysio Petavio.
S. Andree Computus.	211	Interprete Dionysio Petavio.
Fragmentum Graecum de Paschate.	213	
N ota Dionysii Petavii ad Geminum, Ptolemaeum, & Hipparchum in locis postea pag. 1. & seqq.		
Fragmentum Attici de Significationibus stellarum.	216	Interprete Cornario.
I nDEX rerum memorabilium.	218	
S ubiecti sunt variarum Dissertationum libri VIII, auctore Dionysio Petavio.		

ΓΕΜΙΝΟΥ
ΕΙΣΑΓΩΓΗ
ΕΙΣΤΑΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

G E M I N I
ELEMENTA
ASTRONOMIÆ.

INTERPRETE EDONE HILDERICO D

ΚΕΦΑΔΑΙΟΝ

C A P U T

OΤΩΝ ζωδίων κυκλόθ Αλεξιπτώα εἰς μέρη
δεκαδύν, καὶ καλεῖται τοιούς μὲν ἐπαγγεῖλαν τὸ^{το}
τυμάτων διδεκατημέρους ίδιος ὁ Λαός τοιούτος
ἐμπτελεχώμαν αστέρων, ὃν τὸν καὶ Αλεξιπτώα
πατέται ἐπαγγεῖλαν κύκλον. Εἴτε τοῦ πατέται
διδεκάτης ζωδίῳ πάθει, καλεῖται, ταῦρος, δίδυμοι, καρκίνος,
λεων, παρθένος, λυγός, σπαρτός, τεξόπιτος, καὶ
τεκεπός, φάλακρος, ἀντικεπός.

^{παρεκτάς}, οὐρθοχός^{τις}, ἔχων.

Διχῶς δὲ τὸ πλέον τὸ ζωτίκων καθ' ἓν ημὶ τέτοιον τὸ
εἷς μέρος τὸ ζωτίκων κύκλος δ' εἰς Διέγνωμα τὸ πάπε-
ριόν τοι, ὃ σημεῖοις ἀφορεῖσθαινον καθ' ἕπερν τὸ τέλος
τὸ μέσων εἰδωλοπεπιμόνος καὶ τὸ ὄμοιότητα, καὶ τὸ ζεσ-

Τα μέν ὡν μωδεκατμόσα τὸν εἰς τὴν πόλην
* ληφθεῖται οὐ δέ τοι Καδίων κύπελλος εἰς τὴν πόλην εἰσειν. τοῦ
καπτερεύμαντος ζωάδια, ἔπει τὸν εἰς τὴν πόλην πέμψειν
εἰς τὸν ιστεῖν σώματά τοι εἰσελθεῖν τοιαύτην
τοῦ ιδίου πάντας τὸ μωδεκατμόσαν, αλλὰ μὲν ιδεαν
πλ. καθεύδειον ὡς καρπίκιον μαρῷον ὡς πόπον επεχειρεῖ Βέροια
από τοῦ πατέρος πατέρος, καὶ πόπον τῶν τετραγρυπτῶν,
καὶ τῶν τετράδιον ζωάδιον * θηλαρμάτιον καθεύδειον.

ZO DIACUS circulus in duodecim dividitur partes, atque horum segmentorum unumquodque generaliter quidem vocatur dodecatemorion, id est pars duodecima, specialiter vero signum idque a stellis, quas continet, & a quibus etiam certam effigiem fortuit. Sunt autem haec duodecim signa. Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo, Libra, Scorpius, Sagittarius, Capricornus, Aquarius. & Pisces.

Dicitur signum duobus modis: uno, secundum quem est duodecima pars zodiaci: quae est intervallum quodam locale, quod vel stellis, vel punctis determinatur: altero, secundum quem est constellatio quodam, ex pluribus stellis composita, secundum similitudinem. & gratia stellarum

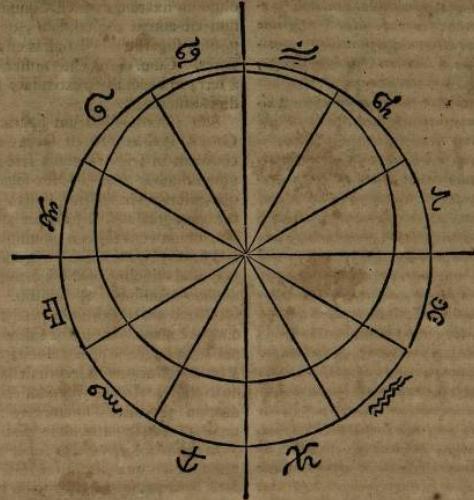
Dodecatemoria igitur, quod magnitudinem inter se sunt aequalia, eo quod zodiacus in duodecim partes aequales est divisus: at signa, qua ex fixis stellis sunt composita, neque inter se sunt aequalia quod magnitudinem, neque ex aequalibus stellis sunt composita, neque expletum propriis spatia dodecatemoriorum, sed quadam ab hujusmodi expletione deficiunt; ut cancer parvum enim spatium sui proprii loci occupat. quadam verò ultra sua propria loca extenduntur, & partes quadam praecedentium, & sequentium signorum occupant, ut leo.

A [τοῦ δὲ ἀρχῆς.] Zodiacus duplex est, quod ad institutum nostrum pertinet: alter in primo mobili, qui situm non mutat, hoc est intercessione easdem perpetuo ejus ecliptica cum aquinoctiali resinet; & est imaginum expers. alter in orbe stellato, qui in modis progressivis faciens, in aliis, & aliis punctis cum iunctis intercessione cum aquinoctiali facit. Hujus propriam fuit *Zodiacus*, fuit alterius dodecatemoriorum. Primus Hipparchus, collatis inter se veterum ac suis observationibus, suppositus est moveri in con sequentia Signorum octavam spharam; adeoque duplicum est zodiacum. Quod sicut *strobilos* priorum observations fore; neque fati longum est intercessione spatium; non penitus affirmavit. Ptolemaeus verò rem planū definiri. Vide caput I. libri VII. *magistrorum*. Haec dicenda fuerunt, ne quis id à Geniso miretur esse prae trutinam, ut in plurimis alii. Eudemus quoque, ac ipius Hipparchi sequitur, neque in *magistris* conségitur, quod nec fuit nisi esse *strobilos*, ac prima hujus aris elementa scribenti. Quicquid de zodiaco sic loquitur, quasi unus orbita esset, ac nonquam futurum mutaret. Dodecatemoria vel zodiaci, qui est in primo mobili, de *Zodiacis*, & steriles vocabula tunc accepterunt, cum ex contingen- tia Aries dictus est primus dodecatemoriorum, quid in eis tunc est? aut alterius octava spharæ, cui hoc vocabulum inditum est, quod Metons, Eudoxi, ac Ptolemaei feciis curatè contigit. Nostro vero longius in posteriora progressi sunt aferimti, ac tosi ferè extra *epicyclias* segmenta constitut. Ex quo in plurius stellis latitudines à vera ecliptica, & declinationes immutatae sunt, ut australis fierent, quæ erant boreales, & contraria.

GEMINI

perpetuo movetur aequaliter: sed propter eccentricitatem solis sphaerae temporibus inaequalibus aequales zodiaci quadrantes conficit. Propter eamdem causam etiam aequalia signa in temporibus inaequalibus sol peragrat: si enim ab extremitatibus dodecateriorum ad centrum zodiaci connectamus lineas rectas: quemadmodum figura subscripta ostendit, erit quidem zodiacus in duodecim partes aequales divisus: solis vero circulus propter eccentricitatem in duodecim partes inaequales divisus: ac maximus quidem arcus in solari circulo erit ille, qui est sub geminis: minimus vero, qui est sub sagittario.

Propter quam causam maximo tempore percurrit sol geminos: minimo vero tempore sagittarium, cum ipse sol tempore aequaliter moveatur. sed cum propter eccentricitatem in partes inaequalibus solaris circulus fecetur, contingit tempora signorum zodiaci inaequalia esse.

Quod ordinem autem, & situm, quem inter se duodecim signa habent, sunt corum quatuor differentiae. eorum enim quadam diametraliter opponuntur, quedam secundum triangulum distant, quedam secundum quadratum, quedam secundum combinationem, quam aliqui etiam oppositionem vocant.

Ea igitur signa diametraliter opposita dicuntur, quae secundum eamdem diametrum sunt posita. sunt autem haec, Aries, Libra, Scorpius, Gemini, Sagittarius, Cancer, Capricornus, Leo, Aquarius, Virgo, Pisces. his autem contingit, cum alterutrum eorum oritur, occidere id, quod est diametraliter oppositum, & contra. haec à nobis dicuntur de dodecaterioris, non de stellariferis signis. Ariete enim oriente, occidit libra. TAURO vero oriente, occidit scorpius. eadem ratio est reliquo diametraliter oppositorum signorum. accipiuntur autem diametraliter opposita signa à Chaldaeis etiam ad mutuas compaffiones in nativitatibus. videntur enim illi, qui in oppositis signis sunt nati, sibi invicem compati, & ut dixerit aliquis, sibi invicem adverteri, & stellarum epochae in signis diametraliter oppositis secundum idem tempus & una juvent, & una ludent nativitates secundum traditas vires stellarum.

Secundum triangulum autem posita signa sunt, Aries, Leo, Sagittarius: Taurus, Virgo, Capricornus: Gemini, Libra, Aquarius: Cancer, Scorpius, Pisces. omnia trian-

gulas aequaliter sunt quatuor: subtendit autem trianguli latus signa quatuor, gradus 120.

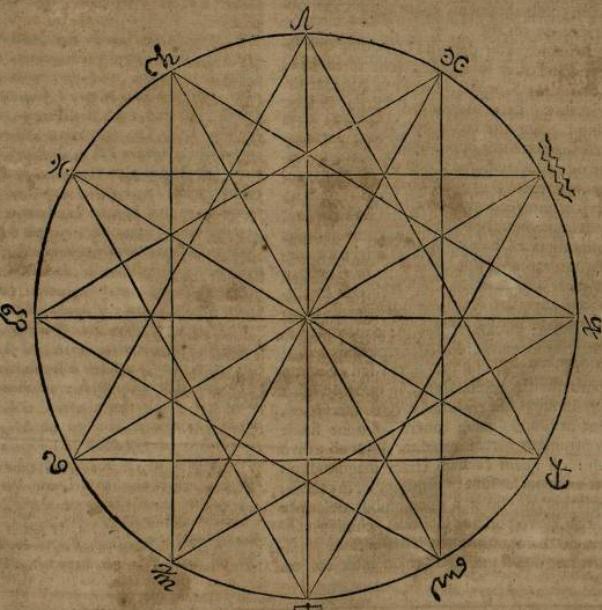
ELEMENTA ASTRONOMIAE. CAP. I.

in uno trium signorum primi triangulum posita, ventus boreas lumen boreale.

Vocatur autem primum triangulum boreale. si enim luna in uno trium signorum primi triangulum posita, ventus boreas lumen boreale. unde Astrologi, cum ab hac observatione initium habeant, boreas constitutiones predictum: nam si in alio quodam signo luna constituta, exiliter constitutio borealis, facile boreas dissolvitur. ut siuna spiraverit boreas in uno eorum signorum, quae in boreali triangulo continentur: predictum per dies multos eamdem permanente constitutionem. Proximum triangulum, quod a taurō incipit, nominatur australe. contra enim, si in uno horum trium signorum luna constituta, austro flaverit: per dies multos eadem permanet constitutionem. Proximum triangulum, quod a Gemini inchoatur, vocatur zephyrus similem ob causam. Postremum triangulum, quod a Cancer initium habet, dicitur subsolanum propter eandem causam.

Surpatur autem etiam haec triangula ad inveniendas lumen subfolanum seu aphelioticum. Usus triangulorum nativitatis. ut secundum triangulum, simul & adjuvare & laderere nativitates. nam compassiones sunt tribus modis, secundum diametrum, secundum triangulum, secundum quadratum. sed secundum aliam distantiam nulla fit compassio. atque consentaneum erat, ut ex signis maxime vicinis compassio fieret. delatio enim, & deflussus, qui fertur à propria vi singularum stellarum, debebat maxime concorporari, & commisceri cum vicinis signis. Ut enim triangula, & quadrata inscribuntur circulo: sic etiam hexagonum, & octagonum, & dodecagonum: at secundum horum inscriptiones nulla fit compassio. tantum ea fit secundum praedictos modos, cum in hujusmodi distantiis naturalis quædam fit compassio.

Secundum quadratum posita signa sunt haec: Aries, Cancer, Libra, Capricornus: Taurus, Leo, Scorpius, Aquarius: Gemini, Virgo, Sagittarius, Pisces. omnia quadrata sunt tria: subtendit autem latus quadrati signa tria, gradus 90. Vocabatur primum quadratum, quadratum ab Ariete inceptum, in quo hora seu quatuor partes anni incipiunt, torum, ver, aetas, autumnus, hyems. Secundum quadratum nominatur quadratum à TAURO inchoatum, in quo hora habent medium tempus veris, aetas, autumni, hyems. Tertium quadratum dicitur quadratum à Gemini inceptum, in quo hora secundum tempora desunt. Surpatur autem unum idemque quadratum, ut dictum est, etiam ad inveniendas compassiones, quae in nativitatibus spectantur.

⁹ Tunc in istis signis inveniuntur. Quatuor habitudines, five confficiuntur signorum explicat, qui vim aliquam in genitum signorum genitilibus fortia parantur. Primus est *signi Aries*, quae sex signa subtendit, ut Aries, & libra. II. *signi Tauri*, cuius latus quatuor signa subtendit, ut Aris, Leo, Sagittarius trigonum efficiunt. Tertius est *signi Scorpii*, quadrantal; cuius latus gradibus 90, signis tribus subtendit. Sic Aries, Cancer, Libra, Capricornus quadrangulum faciunt. Quartus est *signi Virgo*, atque hic duorum Signorum est, que à punctis tropicis ex sequo removentur, ut Cancer, & Gemini: Capricornus, Sagittarius, que sunt *signi Prolemat*, & antīcū Juli Firmici, de quibus habes lib. II. ad Asturian cap. VII. Hoc genus separatim à primis quatuor ab illis ponitur. Nam is proprius *signorum* non est, hoc est figuram in circulo integrum non

facit; cum uno tantummodo latere conficit, quod uni signo, vel tribus, vel quinque subtendit. Habent tamen signa, nec sunt aequalib; Signa, que se hoc modo recipiunt, ut auctor est Ptolem. lib. I. Terrab. Sed schematizans non est. Pro eo Mathematici non eis. *signi Tauri* subtiliunt, cuius latus signis dubius, & gradibus sexaginta subtendit. Vide præter citarum auctores, Manilius, & Paulum Alexandrinum. *Signi Virgi* signa sunt, que ex eodem loco oriuntur, & in eodem occidunt: ita tamen ut *signum* initia eorum, ac termini precedent. Vide caput citarum V. libri.

Porò schema illud, quod è manu scripto codice representavimus, folio è diametro, & *signi Tauri* aspectus exhibet: quadrantales, & hexagonos non continent. Ita nos alterum hoc loco subjecimus, in quo schematizans quatuor apparent.

Præterea quadratorum doctrina etiam ad alium quendam usum à quibusdam accipitur. nam uno eorumdem lignorum, qui sunt in eodem quadrato, occidente, proximum putabant tenere medium colii in superiore hemisphærio. ut capricornio occidente, tenere medium colii arictem, oriri cancri, tenere imum colii libram. eadem est ratio in reliquis quadratis. Hoc præceptum cum integrè dictur, tantum in uno quadrato, quod in se continet puncta solstitialia, & æquinoctialia, congruet cum eo quod apparet: at diligenter si totum hoc quadratum subtiliter considereret. Capricorni enim primogradu occidente, arctis primus gradus medium colii tenebit: cancer suo primo gradu orietur: libra vero primo gradu imum colii occupabit, tunc enim ecliptica in quatuor partes æquales dividitur à coluris circulis: ut intervallum zodiaci, quod est à medio colii ad ortum, sit æquale intervallum zodiaci, quod est à medio colii ad occasum. utrumque enim horum intervallorum tria continet signa, at in reliquis statibus huius quadrati, & aliorum quadratorum non contingit in quatuor partes æquales zodiacum circum dividi. ac propterea intervallum à medio colii ad ortum non semper est æquale intervallu à medio colii ad occasum, cum hac intervalla, seu arcus, in zodiaco sumuntur. at si hæc intervalla in parallelo aliquo circulo sumuntur, semper id quod est à medio colii ad ortum est æquale ei, quod est à medio colii ad occasum. unde fit, ut cum sol quotidie in parallelis circulis feratur, habeat cursum, qui est ab ortu ad medium colii, æqualem ei cursum, qui est à medio colii usque ad occasum. Cum vero in zodiaco hac intervalla sumuntur, contingit ut id intervallum, quod est à medio colii ad ortum, sit inæquale ei intervallu, quod est à medio colii ad occasum, idque propter obliquitatem zodiaci, ac interdum ex illis sex signis, quæ semper sunt supra horizontem, tria, & dimidium à medio colii versus ortum intercipiuntur: duo & dimidium versus occasum.

Jam propter climatum differentias etiam in partes magis inaequales dividitur zodiacus à meridianō, & interdum de 180. gradibus, qui semper sunt supra horizontem, 120. gradus à medio cœli verius ortus intercipiuntur: 60. verò gradus verius occafum, & contraria. Cùm igitur in divisione zodiaci talis sit varietas: omnino manifistū fit erratum, cum enim aquarius ortitur, non tenet medium cœli taurus, sed topo signo à medio cœli aberit interdum etiam longius, neque imam cœli habebit scorpius: sed idem à meridianō integro signo disabit, interdum etiam longius. itaque hac secundum quosdam quadratorum doctrina omnino est falsa.

Secundum combinationem posita signa ea dicuntur, que ex eodem loco oriuntur, & in eundem locum occidunt. hac autem sunt, quia inter eosdem sita sunt parallelos circulos. Veteres quidem combinationes signorum sic exponebant: cancrum docuerint nullam habere combinationem cum alio signo: sed & oriri maxime borealem, & occidere maximè borealem, cum in tali aliquo argumento probabili acquiescerent. Cum enim astiva solstitia fiant in cancro, & in astivis solstitiis sol maximè borealis fiat: ob hoc putarunt maximè borealem oriri cancerum, similiter & occidente. eadem autem ratio est etiam in capricorno. Etenim hunc putabant maximè australem oriri, & cum nullo alio signo combinationem habere. Cum enim hybrina solstitia fiant in capricorno, in solstitiis verò hyperboreis maximè australis sol fiat: ob hoc putabant maximè australem oriri capricornum, & nullum aliud signum ex eodem loco oriri, & in eundem locum occidente cum capricorno. Reliquas combinationes sic exponebant, attribuentes geminis leonem: tauri virginem: arieti libram: pisicibus scorpium: aquario sagittarium. At talem expositionem omnino esse erroneam continet neque enim in toto cancero solstitia sunt: sed est unum quoddam signum ratione percipiendum, in quo sol positus solstitium efficit. In momento enim temporis conversiones, five solstitia sunt at totum signum canceri positione simile est geminis, & utrumque eorum aequaliter distat ab astivo puncto solstitiali: ob quam causam etiam magnitudines dierum, & noctium aequales sunt in geminis, & in cancero: & in instrumentis horariis linea à gnomonibus descriptæ aequaliter distat ab astivo puncto solstitiali, cum in cancero, tum in geminis nam ad astivum hoc punctum aequaliter situm habent haec duo signa. unde etiam inter eosdem

¹⁰ Οἱ ἄρειοι εὐρῶν διόγκωσι. Hanc totam Gemini disputationem illustramus lib. II, cap. VII, ubi veterum rationem adversus Geminum defendimus.

κύκλων, οἵ γέ τοι εἰς τὸν πάντα παραπλεόντα, διδύ-
μοι, καρκίνοι, ἔριντες τὸ διώσιον εἰς τὸ αἰτών τόν.

O' 3 ανέστησε καὶ θήσεις πάρεκαστα. Έπειδὴ δὲ τὸ οὐρανόν
εἰς τοπίωντας, ἀλλὰ οὐ σηματόνού διεφεύγει οὐ ποιεῖ
εἰς τὸ θεῖον πεζεῖς πελούσις, καὶ δι' αἰγάλεων δεχόνταις
εἰς τὸ θεῖον μεταποίησιν, καὶ παῖς αὐτῶν διεπαν
εῖσι διαδικασθεῖσιν τοπικούς οὐρανούς. Εἶναι γάρ τι με-
γάλη προσοχή, γεγονότι νυκτῶν παραπλεόνει τοῦ πεζετο-
ροῦ τοῦ αἰγάλεων, καὶ πάλιον τὸ γνωμόν τον εἰς τοὺς
αἰγάλεων περιπάτους γεγονότι γεγενναῖς, γεγονότι τοῖς
πεζετοροῖς περιπάτους γεγενναῖς εἰς τοὺς αἰγάλεων περιπάτους, διό
διδοκεῖται πάντας τοὺς αἰγάλεων, καὶ οὐκέτι τοῖς
πεζετοροῖς περιπάτους, γεγονότι τοῖς αἰγάλεων, καὶ οὐκέτι τοῖς
αἰγάλεων.

Similiter verò & reliquas combinationes erroneas esse con-

συμβινεῖν. εἰδηθέσθαι, ἢ μεταπομπή σύμβολον ἐξ εἰδῶν
προσφέρειν. οὐτονόταν δὲ τὸ σύγχρονον πρώτον, ζυ-
γόνος τοῦ τόπου τὸ ζεῦσιν εἰς τὸ άποτομόν αναπτύχθειν,
εἰς τὸν αὐτὸν τόπον διωρύχον. αὐτὸν δὲ πρώτον βορείο-
αντίκην, καὶ διώδη, εἰς τὸ λοιπόν τοις τοῖς αριστε-
ροῖς, εἰς τὸ θεούντοντον αντίκην, εἰς τὸ διοικεύοντον νό-
μοντος μεταπομπήν κατέτη. τὸν δὲ διώδην πρώτον αναπτύχθειν,
εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, εἰς Διάφορον δὲ πότον τὸ ζεῦσιν τοῦ
τοπίου περιεχόνταν περιέχοντα κύκλων. οὐλος δὲ τὸ δέ
ανταλικόν συγχρόνως τοις τοῖς αριστεροῖς. ηράκλειτον δὲ τοῦ τοῦ
τοπίου μέσον συμβινεῖσθαι τοῦ τοῦ συγχρόνου ζεῦσιν
τοῦ δικαίου τὸν ζεῦσιν επέβαθμον. πολλὰ δὲ μετόπον οὐδὲ τοῦ
τοπίου πότε διακεκριμένοις συμβινεῖσθαι εἰς αναγε-
νόν, καὶ περιγελμάτα ἀγάπαιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ β:

Περὶ τὸν κατηγοροῦμεν ζωδίων.

Τόποι πετεσμόνται οὐδέ τί προσεῖται εἰς μίση τοῖς.
αὐτὸν γὰρ αὐτῶν δύναται οὐδὲ κακόν τοις πάσαις
λέγεται βρέφειν, ἀλλὰ τοις πετεσμόνται εἰς μίση τοῖς.

Que igitur in zodiaco ponuntur, ea sunt duodecim signa, quorum appellations ante duximus. In duodecim autem signis quadam stellæ dignæ habite sunt propriis appellatiōibus, idque propter significationes, quas habent in dorso tauri posita stellæ numero sex vocantur pleiades.

οι ἢ θεοὶ διατάξειν δι τάχεις κείμενοι ἀστέρες, τὸν
χρήματος πότε, καλύπται νάδες ὃ δι τετραγύμνων τοῦ
θεοῦ διδύμους ἀστέρες, της γηγενῆς ετεῖνα περιπτώσεις.
οι δι τὰ καρκίνου φεγγαστοὶ αυτοφόροι εἴσισται καλύπται
φάντα, οι δι πλανῶν αὐτῶν δύο ἀστέρες κείμενοι, ὅντες
περιπερισταταὶ, οἱ δι τὴν καρδίαν δι λεόντος κείμενοι
ποιεῖ λεόπατος, ἐμάνυμος τὸ πότε, οἱ δι κέτας, καρπία
λεόντος περιπερισταταὶ, τὸ δὲ πινον θεατρίου κα-
λύπται ὃν δοκεῖν οι καὶ δι τὰς ταῦτα γνωμένοι βασι-
τάσσονται τὸ θεάσιον.

At stella splendida, quæ in sinistra manu virginis ponitur, spica vocatur. at ea stellula, quæ apud dextram virginis alam ponitur, videmator appellatur, quatuor stelle. Vindicta, quæ in extrema dextra manu aquarii sunt sitæ, nominantur Urna.

Stelle quæ ab extremis partibus piscium continuo sunt positæ, appellantur linea. sunt autem in australi linea Lineæ stellæ novem, in borea linea stellæ quinque, stella vero splendida, quæ in extrema linea ponitur, nodus appellatur Nodus.

Borealia vero signa sunt, quae extra zodiacum circumlatum constellatus sunt: ut sunt haec, ursa major, ursa minor, ursa

θερινών ὁ θεῖος τῶν ἀρκτίων σκύλος φύλακες στέφανος εὐ-
χαριστίας ἐφύκης. Ἐφίσις λύγος. Εὐτρίπης δίδυμος σεπτός.

¹¹ *Epopea de Ier.* Asterisimos,stellatis boreales, vel austriates per-
fertur ratione zodiaci circui, non equinoctialis, ex quo confirmata
potest, quod contra Scal gerum documentum libro III, ante Ptole-

